

“Τῆ πτωχεΐα τὰ πλούσια”

Τι ἔχει καθέννας μέσα του, αὐτό καί βγάζει πρὸς τὰ ἔξω». Τό ἀκοῦμε αὐτό συχνά καί τό βλέπουμε πῶς ἐκδηλα στίς γιορτινές μέρες τῶν Χριστουγέννων. Τότε χιλιάδες χεῖλη θα ἐκφέρουν πληθωρικά μὲν, ἀλλὰ ἀδάπανα κούφια καί συμβατικές εὐχές γιὰ ἀγάπη εἰρήνη καί μακροημέρευση, που ὅμως τὴν ἐπομένη τῶν ἑορτῶν θά ἔχουν ξεχάσει.

Γιατί ποιός μπορεῖ νά δώσει τὴν ἀγάπη καί τὴν εἰρήνη, ὅταν δέν τὴν ἔχει μέσα του; Γι' αὐτό ἐμεῖς ἄς προσπαθήσουμε νά κοιτάξουμε πῶς βαθιά τό νόημα τῆς μεγάλης καί κοσμοσωτήριας ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Καί τότε θά καταλάβουμε πῶς γιὰ «ν' ἀλλάξουμε τὸν κόσμο», πρέπει «ν' ἀλλάξουμε ἐμεῖς τὴν ζωὴ μας».

Δυστυχῶς ὅμως ἡ φιλοσοφία τῶν ἀνθρώπων, ὁ τρόπος ζωῆς μας, οἱ στοχασμοί καί οἱ προσδοκίες μας δέν ἐστιάζονται στὸν πλοῦτο τῆς φτώχιας τῆς φάτνης

τῆς Βηθλεέμ. Ἄλλα ὀραματιζόμαστε, ἄλλα σκεφτόμαστε, γιά ἄλλα ἐνδιαφερόμαστε.

Τό πνευματικό περιεχόμενο μᾶς ἀφήνει ἀσυγκίνητους καί εὐχαριστιόμαστε μέ τά φαγητά, τίς χαρτοπαιξίες, τά στολίδια καί τά φῶτα, μέ τίς πλούσιες ἀγορές, τίς ξέφρενες διασκεδάσεις καί τά προγραμματισμένα ταξίδια, σάν ἀποτέλεσμα τῆς ξενομανίας καί τοῦ δυτικοῦ τρόπου ζωῆς μας, πού ἀποστρέφεται καθετί πού σχετίζεται μέ τήν ἑλληνική παράδοση.

Οὐτε λόγος νά γίνεται γιά πνευματική προετοιμασία. Δηλαδή γιά νηστεία, μετάνοια, Θεία Μετάληψη καί ἐκκλησιασμό, ἀλλά καί γιά ἔμπρακτη ἀγάπη, στοργή, ἐλεημοσύνη στόν συνάνθρωπο, γιά σκέψεις καί ἀποφάσεις πνευματικές. Τό πραγματικό ὅμως νόημα τῶν Χριστουγέννων κρύβεται μέσα σέ μιά φάτνη, ὅπου ἡ ἀνείπωτη ταπείνωση τοῦ Θεανθρώπου, συναντᾷ τόν πεσμένο ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο. Πραγματικός στόχος ὅλων μας γιά νά βιώσουμε πνευματικά αὐτές τίς γιορτινές μέρες, πρέπει νά εἶναι νά τίς ζήσουμε ὅσο πιό παραδοσιακά μπορούμε.

Περιμένοντας τά Χριστούγεννα, ἄς αὐξήσουμε τόν «ἀπό μέσα πλοῦτο μας» μέ ἔργα ἀγάπης καί ἐλεημοσύνης, ὅπως μᾶς παραγγέλει ὁ Μέγας Βασίλειος, τοῦ ὁποίου τήν μεγάλη φιλανθρωπία καί τόν πλοῦτο τῆς ἐλεημοσύνης, οἱ Καππαδόκες συμπατριῶτες του ἀμέσως μετά τήν κοίμησή του παρουσίασαν στόν γνωστό Ἄη Βασίλη τῆς πρωτοχρονιάς, γιά νά θυμοῦνται τίς εὐεργεσίες του, κι ἄς πάψουμε νά θεωροῦμε τόν Ἄη Βασίλη δυτικοφερόμενο.

Ἄς γιορτάσουμε, λοιπόν, τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ, ἐν ψαλμοῖς καί ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς». Καί τότε θά νιώσουμε τή χαρά τοῦ σπιτιοῦ, τῆς οἰκογένειας, τῆς φύσης, τῆς συναναστροφῆς, τῆς ἀγνῆς ψυχαγωγίας. Γιατί ὅλα θά τά γλυκαίνει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί θά τά ζεσταίνει ἡ θέρμη Ἐκείνου, πού εἶναι ὁ Ζωοδότης.

Μπροστά στη φάτνη Σου

Ερχομαι, Χριστέ μου, κοντά σου και τούτα τά Χριστούγεννα, γεμάτος συντριβή για την έσωτερική γύμνια μου.

Έσύ μέ καλείς νά μου δώσεις αιώνια ζωή κι εγώ Σου προσφέρω μόνο τή συντριβή μου, μόνο τήν άποτυχία μου.

Ντρέπομαι, Κύριε, γιατί δέν κατάφερα τίποτα νά Σου άντιπροσφέρω στά όσα καλά μου έχεις Έσύ προσφέρει. Προσπαθώ νά ύψωθώ πνευματικά αλλά πέφτω. Δέν μπορώ νά Σου προσφέρω κάτι καλό, άν δέν μέ βοηθήσεις Έσύ.

Κύριε, δέξου μέ, αισθάνομαι μέσα στά σπάγχνα μου μεγάλη συντριβή. Δέν ύπάρχει άμαρτία, πού νά μίν έπραξα. Κύριε, έλέησέ με γιατί Σέ αγαπώ και όμως Σέ προδίδω. Σέ πικραίνω. Ελέησέ με Κύριε και δέξου με τόν άμαρτωλό, γιατί κινδυνεύω νά πέσω στό στόμα του φθονεροϋ λύκου.

Κύριε, είμαι γεμάτος από ψυχοφθόρα πάθη. Παλεύω και δέν τά καταφέρνω νά άπαλλαγώ από αυτά. Δέν θέλω όμως νά παραδοθώ, ν' αφήσω τόν άγώνα. Θυμάμαι πάντα τά παρήγορα λόγια Σου «ήρθα νά καλέσω άμαρτωλούς σε μετάνοια, ήρθα νά γιατρέψω άσθενείς και όχι ύγιείς». Κύριε, στηρίζομαι στην πρόσκλησή σου, στό «δεϋτε προς μέ οί πεφορτισμένοι, καγώ άναπαύσω ύμās». Κύριε, ξέρω πώς θά ξαναπέσω, μά δέν θέλω νά παραδοθώ. Θέλω νά άγωνίζομαι, νά ξανασηκώνομαι, σάν πέφτω. Δέν θέλω νά παραδοθώ, γιατί Σέ ποθώ και Σέ αγαπώ.

Τό βαρύ φορτίο τών παθών και τών άμαρτιών μου, θά σου τό φέρω και τούτα τά Χριστούγεννα στή φάτνη μέ τήν μετάνοια και τή συντριβή μου. Καθάρισε τή μικρή φάτνη τής καρδιάς μου, Έσύ, πού καταδέχτηκες νά γεννηθείς στή φάτνη τών αλόγων ζώων. Μόνο δάκρυα έχω και συντριβή για νά σε πλησιάσω στην Άγία Τράπεζα. Δώσε μου χάρη και στηρίξε με. Έλέησέ με Κύριε, Αμήν.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ

Λόγοι περί εὐτυχίας

«Ἡ εὐδαιμονία δέν κατοικεῖ στά κοπάδια ζώων ἢ στό χρυσάφι. Κατοικία τῆς Θείας εὐτυχίας εἶναι ἡ ψυχή»

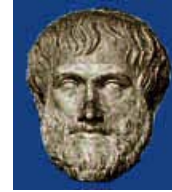
(Δημόκριτος)

«Οἱ ἄνθρωποι δέν εὐτυχοῦν μέ τά σωματικά ἀγαθά, οὔτε μέ τά χρήματα, ἀλλά μέ τήν ὀρθή σκέψη καί τήν πολυμάθεια»

(Δημόκριτος)

«Σωστή κρίση διαθέτει αὐτός πού δέν λυπᾶται γιά ὅσα δέν ἔχει, ἀλλά χαιρεται γιά ὅσα ἔχει»

(Δημόκριτος)

«Εὐτυχισμένος εἶναι ὁποῖος αἰσθάνεται γαλήνη μέ τά λίγα χρήματα, ἐνῶ δυστυχισμένος εἶναι ὁποῖος δέν εὐχαριστεῖται οὔτε μέ τά πολλά»

(Δημόκριτος)

«Ὅποιος εὐχαριστεῖται πάρα πολύ μέ τά χρήματα, αὐτός λυπᾶται ἐπίσης πάρα πολύ, ὅταν τά ξοδεύει»

(Ξενοφώντας)

«Εὐτυχισμένος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀποκτᾶ χρήματα δίκαια καί τά χρησιμοποιεῖ γιά εὐεργεσίες»

(Ξενοφώντας)

«Μή λυπηθεῖς ποτέ, ἐπειδή δέν πετυχαίνεις κάτι»

(Περίανδρος)

Εὐτυχισμένος δέν εἶναι αὐτός πού περνᾶ τά χρόνια του καλά, ἀλλά αὐτό πού διαχειρίζεται τόν χρόνο του σωστά.

Εὐτυχισμένες στιγμές δέν εἶναι αὐτές πού μᾶς κάνουν νά νιώθουμε εὐχάριστα, ἀλλά αὐτές πού μᾶς ὠφελοῦν.

**«Όταν εύτυχεῖς νά εἶσαι μετριοπαθῆς καί ὅταν
δυστυχεῖς νά εἶσαι συνετός»**

(Περίανδρος)

**«Δέν εἶναι τό καλύτερο γιά τούς ἀνθρώπους νά
πραγματοποιοῦνται ὅσα ἐπιθυμοῦν»**

(Ηρόκλειτος)

**«Πρέπει νά κοπιάζεις, ἂν θέλεις νά
εύτυχήσεις»**

(Εὐριπίδης)

**«Η ἀφθονία τοῦ πλούτου δέν
κατορθώνει πάντα νά κάνει εύτυχισμένο ἕναν
ἄνθρωπο . Συχνά συναντᾶς τήν εύτυχία μέσα σέ μιᾶ
ταπεινή κατάσταση»**

(Εὐριπίδης)

**«Πολύ σπάνια ἡ εύτυχία μένει ὀλοκληρωμένη καί
ἀνέπαφη ἀπό θλίψεις»**

(Εὐριπίδης)

**«Εκεῖνοι πού δέν γνωρίζουν τά
βάσανα, δέν γνωρίζουν καί τήν
εύτυχία»**

(Β. Μπελίνσκι)

**«Η στέρση κάποιων πραγμάτων πού
ἐπιθυμοῦμε, εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς εύτυχίας»**

(Μπ. Ράσσελ)

**«Εύτυχία εἶναι ἡ ἰσορροπία μεταξύ τῶν συνετῶν
ἐπιθυμιῶν καί τῆς δυνατότητας νά τίς ἱκανοποιήσεις»**

(Β. Σισκόφ)

**«Δέν εἶναι εύτυχία νά πράττεις πάντα ἐκεῖνο πού
ἐπιθυμοῦμε, ἀλλά πάντα νά χαίρεσαι αὐτό πού κάνεις»**

(Λ. Τολστόι)

Οσία Μελάνη η Ρωμαία

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου σήμερα, ὅπως καί πάντοτε, εἶναι γεμάτη μέριμνες, φροντίδες καί ἔγνοιες. Μέσα στή κάθε δυσκολία πού ἀντιμετωπίζουμε, μέσα στή φορτωμένη ἀπό διάφορες δραστηριότητες τῆς ἡμέρας μας, μποροῦμε νά βροῦμε λίγο χρόνο γιά πνευματική δράση καί ἀνάταση, γιά ἐλεημοσύνη ἀπό τό περισσευμά μας, γιά ἀγάπη καί καλοσύνη στό συνάνθρωπό μας πού ἔχει ἀνάγκη.

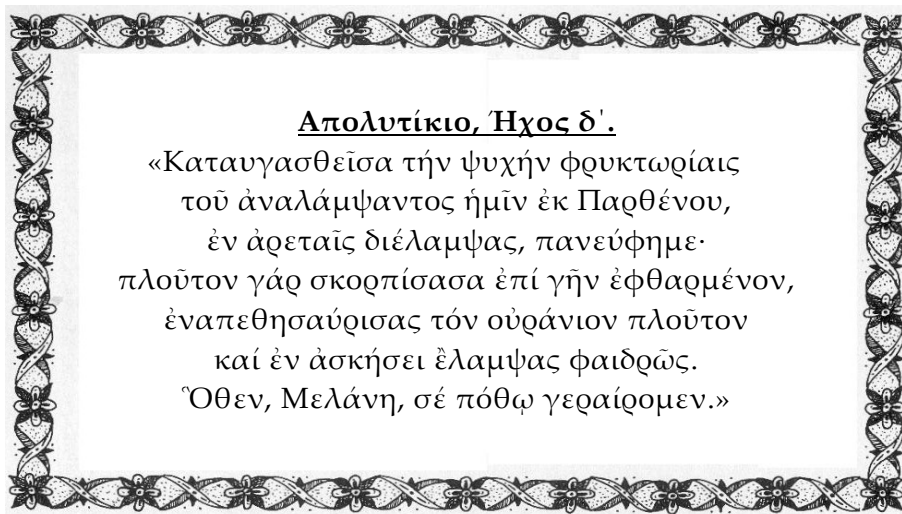

Ὁ βίος τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας τό ἀποδεικνύει αὐτό ἀπό τούς πρώτους Χριστιανικούς χρόνους. Ἡ Ὅσια Μελάνη ἡ Ρωμαία ἔζησε στά χρόνια τοῦ βασιλιά Ὀνώριου (395-423 μ. Χ.), πού ἦταν δεύτερος γιός τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου. Καταγόταν ἀπό εὐγενῆ καί πλούσια οἰκογένεια. Παντρεύτηκε, παρὰ τή θέλησή της, σέ μικρή ἡλικία καί ἀπέκτησε δύο παιδιά. Σύντομα ὅμως τά παιδιά της πέθαναν. Τό εὐσεβές ζευγάρι περιποιοῦνταν τούς ἀρρώστους γιά νά γίνουν καλά, ἐπισκεπτόμενο χωρίς διάκριση πολλούς.

Φιλοξενοῦσαν τούς ξένους πού περνοῦσαν ἀπό τόν τόπο τους. Καί τούς ἄφηναν νά φύγουν μόνο ἀφοῦ τούς ἔδιναν χαρά μέ πολλά ἐφόδια. Βοηθοῦσαν ἐκείνους πού εἶχαν ἀνάγκη καί τούς φτωχοῦς ἀπεριόριστα. Κι ἀφοῦ ἐπισκέπτονταν φυλακές καί ἐξορίες, ἀπελευθέρωναν ὅσους κρατοῦνταν γιά χρέη, δίνοντάς τους χρήματα. Ἄρχισαν νά πουλοῦν ἀκόμη καί τά κτήματά τους.

Όμως, έπειτα από λίγο καιρό πέθανε ο σύζυγός της. Στή δυστυχία αυτή προστέθηκε και ο θάνατος τῶν γονιῶν της. Στίς δύσκολες αυτές ὥρες ἡ μοναδική παρηγοριά τῆς Ἁγίας ἦταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «Τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες» (Ρωμ.ιβ' 12). Δηλαδή, «ἡ ἀκλόνητη ἐλπίδα στά μέλλοντα ἀγαθά νά σᾶς γεμίζει χαρά καί νά σᾶς ἐνισχύει γιά νά δείχνετε ὑπομονή στή θλίψη. Καί νά ἐπιμένετε στήν προσευχή, ἀπό τήν ὁποία θά λαμβάνετε σπουδαία βοήθεια στίς δύσκολες περιστάσεις τῆς ζωῆς σας.»

Ἐτσι ἡ Ἁγία Μελάνη, ἀδιάφορη γιά τίς κοσμικές ἀπολαύσεις, ἀποσύρθηκε σέ ἕνα ἐξοχικό της κτῆμα, ὅπου ἀφοσιώθηκε στή μελέτη καί στήν προσευχή. Ἐκεῖ ἐπίσης καλλιγραφοῦσε ἱερά βιβλία καί τά ἔδινε νά τά διαβάζουν οἱ πιστοί. Διέθεσε ὅλη της τήν περιουσία γιά τήν ἀνακούφιση τῶν πτωχῶν καί τῶν ἀσθενῶν. Καί ἀφοῦ ἐπισκέφτηκε πολλούς τόπους βοηθώντας τούς πάσχοντες, κατέληξε στήν Ἱερουσαλήμ, ὅπου καί πέθανε ἀπό πλευρίτιδα. Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη της στίς 31 Δεκεμβρίου.

ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΣΤ' ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ

ΑΛΗΘΙΝΗ ΧΑΡΑ

Τῆ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀναφέρουν μὲ κάθε λεπτομέρεια οἱ Εὐαγγελιστὲς Λουκᾶς (2,1-70) καὶ Ματθ(1,18-25). Τὸ χαρμόσυνο αὐτὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ σήμερα, ὕστερα ἀπὸ δυὸ χιλιάδες χρόνια, πῆρε τὴ μορφή ἑνὸς λαμπροῦ πανηγυριοῦ. Οἱ σκέψεις μας, τέτοιες μέρες, περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὴν προσπάθεια νὰ λάμψουμε ἐξωτερικά. Νὰ λάμψουμε ἐμεῖς, τὰ παιδιά μας, τὸ μπαλκόνι μας. Καὶ κυρίως νὰ γεμίσουμε τὸ χριστουγεννιάτικο τραπέζι μὲ πλούσια φαγητά.

Οἱ βιτρίνες, οἱ δρόμοι τῶν πόλεων ἀλλὰ καὶ τοῦ παραμικροῦ χωριοῦ στολίζονται μὲ προϊόντα τῆς τελευταίας τεχνολογίας. Φωτεινὲς ἐπιγραφὲς μὲ σχηματισμούς, πού ἠλεκτροῖζουν καὶ μαγνητίζουν τὶς αἰσθήσεις μας. Καὶ τὸ μήνυμα εἶναι ἓνα καὶ μοναδικό: ἀγόρασε γιὰ νὰ εὐτυχῆσεις. Καὶ ὄχι: θυμήσου τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔλα νὰ προσκυνήσης.

Διανύουμε ὅμως μία ἐποχὴ οικονομικῆς ὑφέσης καὶ τὰ πράγματα στὸ ἐμπόριο δηλαδὴ στὴν κατανάλωση ἔχουν ἀλλάξει. Οἱ καταναλωτὲς δὲν ψωνίζουν πιά καὶ τὰ μαγαζιά κλείνουν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο. Καὶ τώρα πῶς θὰ εὐτυχῆσουμε φέτος τὰ Χριστούγεννα; Πῶς θὰ εὐτυχῆσουμε τὴν Πρωτοχρονιά; Λίγοι θὰ μπορέσουν φέτος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπόμενα χρόνια, νὰ ἀγοράσουν χριστουγεννιάτικη χαρὰ ἀπ' τὰ καταστήματα. Δηλαδὴ καινούρια ροῦχα, στολίδια γιὰ τὸ σπίτι, πολλὰ φαγητά καὶ νὰ κάνουν πολλὰς ἐξόδους καὶ ταξίδια γιὰ διασκέδαση. Ὅμως καὶ τότε πού πολλοὶ μπορούσαν νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ, ἐνοιωθὰν ἓνα κενὸ καὶ καθὼς τὸ Δωδεκάορτο μᾶς ἀποχαιρετοῦσε ἀπόμεναν μελαγχολικοὶ καὶ μπερδεμένοι. Μπουχτισμένοι ἀπὸ τὸ πολὺ φαγητό, τὰ πολλὰ γλυκὰ καὶ μέσα στὶς καινούριες φορεσιὲς ἀναρωτιόμασταν: Καὶ τώρα τί κάνουμε;

Φέτος λοιπόν τὰ Χριστούγεννα, ἂν εἶμαστε ἔξυπνοι, θὰ βροῦμε τὴν εὐτυχία μὲ πολὺ φθηνὸ καὶ ἀνέξοδο τρόπο πορευόμενοι νοερά μέσα σ' ἓνα σταῦλο. Δίπλα σὲ ἓνα παχνὶ μὲ ἄχυρο καὶ ζεστὲς ἀνάσες ζώων. Ἐκεῖ θὰ κάνουμε παρέα μὲ βοσκούς ποὺ παράτησαν τὰ κοπάδια τους, μὲ ἀγγέλους καὶ μὲ μάγους. Μαζὶ μὲ τὸν γεμάτο ἀπορία Ἰωσήφ, τὴν ταπεινὴ Κόρη τῆς Ναζαρετ καὶ τὸ Θεῖο Βρέφος, ποὺ γεμίζει χαρὰ τὴν ἀπλοϊκὴ αὐτὴ συντροφιά, στίς παρυφές τῆς Βηθλεέμ. Ἐδῶ εἶναι τὸ

θαῦμα!!! Ὅτι δηλαδή τὸ φῶς, ἡ χαρὰ, ἡ ἐλπίδα, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη ποὺ ἔφερε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο, δὲν ἔμεινε μόνο ΕΚΕΙΝΟ τὸ βράδυ. Εἶναι μέσα στὴ ζωὴ μας, στὴ σκέψη μας, στό χαμόγελό μας.

Σήμερα ὁ ἄνθρωπος, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἐποχὴ νοιώθει τὴν ἀνάγκη γιὰ κάτι ἀληθινὸ καὶ μὲ διάρκεια. Κάτι φωτεινὸ καὶ πραγματικό. Κάτι, ποὺ δὲν πουλιέται στὰ παζάρια τῶν ἀνθρώπων. Κάτι, ποὺ δὲν χρειάζεσαι χρήματα γιὰ νὰ τὸ ἀγοράσεις. Εἶναι φθηνὸ καὶ πανάκριβο καὶ μοναδικὸ μαζὶ.

Αὐτὸ τὸ πετυχαίνει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν καλεῖ τὸν Χριστὸ νὰ γεννηθεῖ στὴν καρδιά του!! Νοιώθει πλούσιος καὶ αἰώνιος!!!

Ὁ Οὐρανὸς ταπεινώθηκε καὶ ἦλθε στὴ γῆ,
ἀλλὰ ἡ γῆ, ἄνθρωπος, θὰ θελήσει νὰ ἀνεβεῖ
καὶ νὰ γίνῃ Οὐρανός;

Μόνο τότε
ἡ χαρὰ τῶν Χριστουγέννων
γεμίζει τὴ ζωὴ μας,
ὅταν ἡ Ζωή,
γεμίσει τίς καρδιές μας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ «Σέ τοίνυν δυσωπῶ τόν μόνον ἀγαθόν καί εὐήκοον. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τόν ἀμαρτωλόν καί ἀχρεῖον δούλόν σου». Βλέποντας, λοιπόν, τό μεγαλεῖο Του καί τήν ἀνέκφραστη συγκατάβασή του Θεοῦ, ζητᾷ ὁ ἱερεὺς ἀπό τόν Κύριο, νά ἐπιβλέψει καί σ' αὐτόν πού εἶναι ἀμαρτωλός καί ἄχρηστος. Δέν εἶναι καθόλου μικρή ὑπόθεση τό νά νιώθει κανεῖς ἀμαρτωλός καί πανάθλιος. Μπορεῖ στά λόγια νά τό λέμε, ἀλλά ἂν μᾶς τό πεῖ αὐτό κάλλος τότε ἐπαναστατοῦμε. Συνήθως ἀμαρτωλοί καί ἀχρεῖοι νιώθουν οἱ ἐνάρετοι, ἐνῶ ἐμεῖς οἱ ἀμαρτωλοί νιώθουμε καλοί καί ἐνάρετοι.

Ἔτσι, ὑπερήφανα, ἐνιωθαν καί οἱ Κορίνθιοι, οἱ ὁποῖοι μόλις ἄκουσαν δύο λόγια γιά τήν ἀληθινή πίστη ἀμέσως ἐνιωσαν σοφοί καί σπουδαῖοι, ἱκανοί νά κρίνουν τούς πάντες καί τά πάντα, γι' αὐτό τούς ἐλέγχει ὁ ἀπ. Παῦλος¹ γράφοντάς τους: «Δέν εἶστε ἀρμόδιοι νά κρίνετε κανέναν. Ὁ μόνος ἀρμόδιος γι' αὐτό εἶναι μόνο ὁ Κύριος. Βέβαια τώρα τά μάθατε ὅλα καί εἶστε πλούσιοι σέ γνώση. Χωρίς νά μᾶς ἔχετε πλέον ἀνάγκη κατακτήσατε τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.... Φυσικά, ὁ Θεός, ἐμᾶς τούς ἀποστόλους μπροστά στά μάτια τῶν ἀνθρώπων μᾶς παρουσιάζει ἀδύναμους καί ἱκανούς μόνο γιά νά μᾶς ἐμπαιζουν. Ἐμεῖς τώρα εἶμαστε γιά σᾶς ἀνόητοι, ἐνῶ ἐσεῖς γίνατε συνετοί. Ἐμεῖς ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς δυνατοί.

¹ Α Κρ 4.1-13 «...8. ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρίς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε... 9 δοκῶ γάρ ὅτι ὁ Θεός ἡμᾶς τούς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανάτιους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις. 10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ 11 ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καί πεινώμεν καί διψῶμεν καί γυμνητεύομεν καί κολαφιζόμεθα καί ἀστατοῦμεν 12 καί κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, 13 βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιψήμα ἕως ἄρτι».

Ἐσεῖς ἔνδοξοι κι ἐμεῖς ἄτιμοι. Πέρα δέ ἀπό αὐτά ἐμεῖς μέχρι τώρα εἶμαστε οἱ κακόμοιροι, οἱ πεινασμένοι, οἱ διψασμένοι, οἱ δαρμένοι, οἱ κουρελίδες. Ἐμεῖς μάθαμε νά ζοῦμε δουλεύοντας μέ τά ἴδια μας τά χέρια καί συνηθίζουμε νά εὐλογοῦμε ὅταν μᾶς κοροϊδεύουν, νά ἀνεχόμαστε αὐτούς πού μᾶς καταδιώκουν, νά προσευχόμαστε γι' αὐτούς πού προσπαθοῦν νά καταστρέψουν τήν φήμη μας. Μέ πολλή χαρά ἀποδεχόμαστε νά φαινόμαστε ὡς ἀποβράσματα τῆς κοινωνίας καί σάν σκουπίδια τῶν ἀνθρώπων». Α΄ Κορ.4.1-13.

Εἶναι μεγάλο θέμα νά ἀποκτήσουμε τοῦ Τελώνου τήν φωνή καί νά ἐλεεινολογοῦμε τόν ἀκατάλληλο ἑαυτό μας. Μάλιστα λέγει ὁ ἅγ. Γωάννης τῆς Κλίμακος ὅτι «σημεῖο τῆς πραγματικῆς καί ἐπιμελοῦς μετάνοιας εἶναι τό νά θεωροῦμε τόν ἑαυτό μας ἄξιο γιά ὅλες τίς θλίψεις πού μᾶς συμβαίνουν, τίς ὁρατές (πού προέρχονται ἀπό τά πράγματα καί ἀπό τούς ἀνθρώπους) καί τίς ἀόρατες (πού προέρχονται ἀπό τούς δαίμονες), καί γιά πολύ περισσότερες»².

«καί καθάρισόν μου τήν ψυχήν καί τήν καρδίαν ἀπό συνειδήσεως πονηρᾶς». Ζητᾶ ὁ ἱερεὺς νά τοῦ καθάρισι τήν ψυχή καί τήν καρδιά ἀπό κάθε κακή συνείδηση. Φυσικά στό σημεῖο αὐτό δέν ἀναφέρεται μόνο στήν ἔνοχη συνείδηση ἀπό πράξεις ἁμαρτίας, ἀλλά καί ἀπό σκέψεις κακίας καί ἀπό συναισθήματα πονηρίας, δηλαδή ἀπό φθόνους, ζήλειες καί ἐμπάθειες. Δέν ὑπάρχει χειρότερο πράγμα στή ζωή μας ἀπό μιά ἀκάθαρτη συνείδηση. Διότι:

► Μιά ἀκάθαρτη συνείδηση δημιουργεῖ φθορές στήν πίστη καί ἀποτυχίες στό πνευματικό μας ἔργο, ὅπως λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος στόν ἀπ. Τιμόθεο Τμ Α Α-19 «ἔχων πίστιν καί ἀγαθὴν συνείδησιν, ἦν τινες ἀπώσαμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν».

► Ἀκόμη μιά ἀκάθαρτη συνείδηση δέν θά μπορεῖ νά μᾶς δώσει τήν δύναμη νά ἀντιμετωπίσουμε αὐτούς πού θά μᾶς κατηγοροῦν ἐμπαθῶς, οὔτε θά μποροῦμε νά τούς ἀποστομώνουμε καθὼς σημειώνει ὁ ἀπ. Παῦλος: Πτ Α Γ-16 «συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυρθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν».

² Λόγος Ε΄ Περί μετάνοίας κδ΄. «Σημεῖον μεμεριμνημένης μετάνοίας, πασῶν τῶν συμβαινουσῶν ὁρατῶν καί ἀοράτων θλίψεων ἀξίους ἑαυτοὺς λογίζεσθαι, καί ἔτι πλειόνων».

► Μιά ακάθαρτη συνείδηση προσφέρει και στον ιερέα και στους πιστούς τον κίνδυνο να βρίσκονται στην πλάνη, χωρίς να το καταλαβαίνουν, διότι θα τους αρέσει να υποκρίνονται τον καλό και συγχρόνως να λένουν ψέμματα και να μη τους ελέγχει ή συνείδησή τους, επισημαίνει ο άπ. Παῦλος. Τμ Α Δ-2 «**ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν**».

Τέλος μία ακάθαρτη συνείδηση είναι δείγμα ότι υπάρχει μέσα στην ψυχή του ανθρώπου ἀκαταστασία και μόλυσμός σκέψεων, συναισθημάτων και λογισμῶν συμβουλεύει τον άπ. Τίτο ο άπ. Παῦλος Ττ Α-15 «**πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις**».

Όταν λοιπόν υπάρχουν τέτοιες καταστάσεις στην ψυχή μας πῶς να προσεγγίσουμε τό ιερό θυσιαστήριο; Γι' αυτό ο ιερέυς ζητᾶ τὴν καθαρότητα ὁλοκλήρου τῆς ὑπάρξεώς του και στην συνέχεια προσθέτει.

«καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγία σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τό ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ τίμιον Αἷμα».

Τά ζητᾶ ὅλα αὐτά ο ιερέυς, ἀλλά ὅσο καθαρὸς κι ἂν εἶναι καὶ πάλι νιώθει ἀδύναμος. Ἔτσι τά ζητᾶ ὅλα αὐτά, ὄχι γιὰ νὰ γίνει ἰκανὸς νὰ τελέσει τά ἱερά μυστήρια, ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνει ἰκανὸς νὰ κατοικήσει μέσα του ἡ δύναμη τοῦ Ἁγ. Πνεύματος πού θά τὸν κάνει ἰκανό. Ἔτσι ἡ καθαρὴ συνείδηση καὶ τό ἔνδυμα τῆς ἱερωσύνης θά κάνουν τὸν ιερέα ἰκανό ὥστε μέ τὴν δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ τελέσει τά ἅγια καὶ φρικτά μυστήρια. Τό ἴδιο συμβαίνει βέβαια καὶ στους λαϊκοὺς διότι χωρὶς τὴν δύναμη τοῦ Ἁγ. Πνεύματος πῶς θά γίνουν μέτοχοι τῶν ἀχράντων μυστηρίων;

«Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑμαυτοῦ ἀχένα, καὶ δέομαι σου· Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου». Ομολογεῖ ο ιερέυς ἐδῶ ὅτι εἰς Ἐκεῖνον μόνο σκύβει σιωπηλά καὶ ταπεινά τό κεφάλι του. Δηλαδή δείχνει μέ τὸν τρόπο αὐτό τέλεια ὑπακοή καὶ πειθαρχία στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Συγχρόνως ζητᾶ νὰ μή τοῦ δείξει τὴν ἀποστροφή Του καὶ τὴν ἀποδοκιμασία Του.

Φυσικά δέν εἶναι καθόλου μικρή ὑπόθεση τό νά σοῦ γυρίσει τό κεφάλι ὁ Θεός καί νά μή θέλει νά σέ δεῖ.

Ἐδῶ ἕνας ἄνθρωπος μᾶς ἀποστρέφεται καί πικραινόμαστε, πόσο μάλλον ὁ Θεός. Καί ὁ προφήτης Δαυίδ γι' αὐτό λέγει:

Ψαλμ68.18 «μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. 19 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ρῦσαί με».

«ἄλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα». Μπορεῖ, λέγει ὁ ἱερεὺς νά εἶμαι ἀκατάλληλος, ἀλλά ὅλα ὅσα προανέφερα ἄς μέ καταστήσουν ἄξιο, ἐμένα τόν ἀνάξιο δούλο σου, νά μεταφέρω μπροστά Σου αὐτά τὰ Δῶρα πού ἐτοιμάσαμε, ἐγώ καί ὁ λαός Σου.

«Σὺ γάρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». Τό σημεῖο αὐτό εἶναι βαθεῖά θεολογικό καὶ οὐσιαστικό στή θ.λατρεία μας. Σὺ εἶσαι, λέγει, ἐκεῖνος πού προσφέρει καὶ πού προσφέρεται, ἀλλά καὶ αὐτός πού ἀποδέχεται τὴν προσφορὰ καὶ πού τελικὰ μοιράζεται.

Δηλαδή ὁ Κύριος εἶναι αὐτός πού τελεῖ τὴν ἱερουργία διὰ τοῦ ἱερέως. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ θύτης πού θυσιάζει, εἶναι ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς. Συγχρόνως εἶναι καὶ αὐτό πού προσφέρεται, δηλαδή εἶναι καὶ τό θῦμα, ὁ Ἀμνός. Θύτης καὶ θῦμα τό ἴδιο πρόσωπο, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀλλά τό ἐπίσης καταπληκτικό εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος πάλι Κύριος ἀποδέχεται τὴν θυσία. Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς αὐτά δέν μπορεῖ νά τὰ κατανοήσει. Τέλος καὶ πάλι ὁ ἴδιος ὁ διαδιδόμενος καὶ ὁ διαμεριζόμενος στοὺς ἀνθρώπους. Ἄν ὑπῆρχε μόνο ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς θυσίας καὶ δέν ὑπῆρχε τό μοῖρασμά της, τότε δέν θά εἶχε σκοπὸ ἡ θυσία. Διαδίδεται στοὺς πιστοὺς, γιὰ νά γίνουν συμμετοχοὶ τῆς χάριτος τῆς θεότητος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου.

Ἡ ιστοσελίδα μας γιὰ μιά πνευματικὴ ἐπικοινωνία: galilea.gr

2) Η Εἴσοδος.

Μόλις ὁ ἱερεὺς τελειώσει τὴν εὐχή, ἀμέσως προετοιμάζει τὴν ἀγία Τράπεζα θυμιατίζοντας γύρω τῆς λέγοντας «**Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...**» καὶ τὸν 50ο Ψαλμό. Συγχρόνως θυμιάζει καὶ τὸ δεσποτικό θρόνο, πού εἶναι τύπος τῆς παρουσίας τοῦ ἐπισκόπου, τίς εἰκόνες τοῦ τέμπλου καὶ τὸν λαό, πού σημαίνει αὐτό ὅτι παραλαμβάνει τίς προσευχές τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τίς μεταφέρει στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ δηλαδή ἐνώπιον τῆς ἁγ. Τραπέζης καὶ νὰ θυσιασθεῖ.

Θυμιάζοντας ὁ ἱερεὺς τὴν ἁγ. Τράπεζα καὶ λέγοντας τὸν 50ο Ψαλμό, καὶ ἔχοντας ἐκατὰ νοῦν ὅλα τὰ λόγια τοῦ Χερουβικῆ ὕμνου εἶναι ἀδύνατον νὰ μείνει ἀπαθής. Ἔρχεται ἔτσι σὲ μιά συναίσθηση τῆς δικῆς του ἀδυναμίας καὶ ἀναξιότητος.

Μάλιστα φθάνοντας στό σημεῖο τοῦ 50οῦ Ψαλμοῦ πού λέγει «**19** θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. 20 ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· 21 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα», διακόπτει ἐκεῖ τὸν Ψαλμό καὶ τὸ θυμίαμα, ἀφήνει τὸ θυμιατό

καὶ γυρίζει πρὸς τὸν λαό καὶ ἀφοῦ κλίνει τὴν κεφαλὴ του ζητᾷ ἀπὸ τὸν λαό νὰ τὸν συγχωρέσει γιὰ τὰ τυχόν λάθη του καὶ φυσικά τὸ ἴδιο τότε κάνει καὶ ὁ λαός.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσει στὴν τέλεση τῆς θ. λειτουργίας, πῶς νὰ προσφέρει τὰ δῶρα του στὸν Κύριο, ὅταν ὁ Ψαλμός τοῦ ὑπενθυμίζει καὶ τοῦ λέγει ὅτι «**μόνο τότε θά δεχθεῖ ὁ Κύριος τὴν θυσία μας ὅταν ἔχουμε πνεῦμα συντετριμμένο καὶ καρδιά ταπεινωμένη**» Ὅλα αὐτὰ τὸν ἀναγκάζουν νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώρεση ἀπὸ τὸν λαό, μάλιστα αὐτό εἶναι καὶ μιά ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ὅταν ξέρουμε ὅτι πρέπει νὰ συμμορφωθοῦμε καὶ πρὸς τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου πού λέγει: Μτθ. 5.23-24 «Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου,

καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου».

Κατόπιν ὁ ἱερεὺς πηγαίνει στὴν ἰ.Προσκομιδὴ καὶ λαμβάνει στό ἀριστερὸ του μὲν χέρι τὸ ἅγιο Δισκάριο καὶ στό δεξιό του τὸ ἅγιο Ποτήριο.

Στὴν συνέχεια μὲ λιτανευτικὸ τρόπο διέρχεται ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, κατευθυνόμενος πρὸς τὴν ἁγ.Τράπεζα καὶ ἐκφωνῶντας.

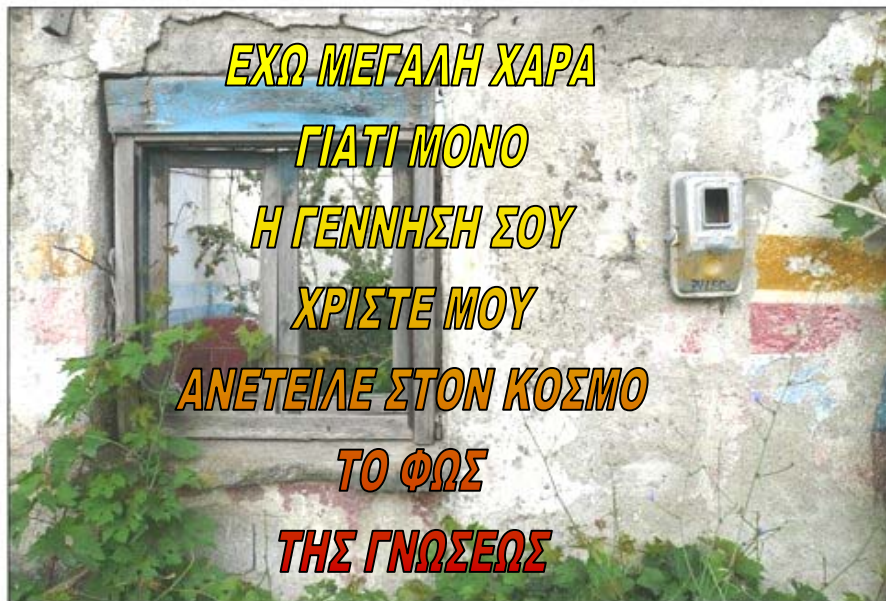
«Πάντων ὑμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ὁ λαὸς ἀπαντᾷ· Ἀμήν».

Δηλαδή ἀφοῦ μνημόνευσε ὅλα τὰ ὀνόματά τῶν ἐκκλησιαζομένων καὶ τῶν ἀπόντων γιὰ σοβαροὺς λόγους ἢ τῶν κεκοιμημένων στὴν ἁγία Πρόθεση, τώρα ἐπαναλαμβάνει τὴν εὐχὴ νὰ θυμηθεῖ καὶ ὅλους ὅσοι εἶναι μέσα στὴν θ.λατρεία καὶ ἐτοιμάζονται γιὰ νὰ γίνουν μέτοχοι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἡ Μ.Εἴσοδος γίνεται στό σημεῖο πού ὁ χορὸς λέγει ἀπὸ τὸν Χερουβικὸ Ὑμνο τὸ «ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι». Ἐκεῖ διακόπτουν, γίνεται ἡ Μ.Εἴσοδος καὶ ἀφοῦ εἰσέλθει ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα μόνο τότε συμπληρώνουν τὸν Χερουβικὸ Ὑμνο μὲ τὰ ὑπόλοιπα λόγια· «ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μια μεγάλη γιορτή...!!!

Πλησιάζουμε ξανά στην ημερομηνία της γέννησής Μου. Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος γίνεται γιορτή προς τιμήν Μου. Αυτές τις μέρες ο κόσμος ετοιμάζεται να γιορτάσει και δεν μιλά για κάτι άλλο, εκτός από το τί λείπει μέχρι να έρθει εκείνη ή ημέρα. Είναι ευχάριστο να ξέρω ότι τουλάχιστον μία ημέρα τον χρόνο κάποιος με σκέφτονται. Τά πρώτα χρόνια οι άνθρωποι φαινόταν να καταλαβαίνουν το νόημα της έορτής μου. Όμως σήμερα, οι άνθρωποι συναντούνται και περνούν όμορφα, ενώ οι περισσότεροι από αυτούς δεν γνωρίζουν τί γιορτάζουν.

Θυμάμαι πέρυσι έκαναν μία μεγάλη έορτή προς τιμήν μου. Στο τραπέζι ύπηρχαν τά πάντα.. Όλα ήταν διακοσμημένα όμορφα και ύπηρχαν πολλά δώρα. Αλλά ξέρεις τί;... Ένώ ήμουν ο επίτιμος καλεσμένος, κανείς δεν θυμήθηκε να με καλέσει. Ένώ ήθελα να βρεθώ μαζί τους στο τραπέζι, εκείνοι μου έκλεισαν την πόρτα. Σκέφτηκα όμως να παρευρεθώ χωρίς να ένοχλήσω κι έτσι μπήκα και στάθηκα σε μία γωνίτσα.. Διασκεδάζαν όλοι. Άλλοι έλεγαν ιστορίες, άλλοι γελούσαν.. κι όταν ήρθαν τά μεσάνυχτα άρχισαν να αγκαλιάζονται και να ανταλλάσσουν δώρα. Καί ξέρεις;;.. Κανείς δεν μέ αγκάλιασε, κανένα δώρο δεν ύπηρχε για μένα.

Κάθε χρόνος πού περνάει είναι χειρότερα. Ο κόσμος θυμάται μόνο τό δειπνο, τά δώρα και τίς γιορτές. Κανείς δεν θυμάται, Έμένα. Θά ήθελα αυτά τά Χριστούγεννα , να μου επιτρέψεις να έρθω στη ζωή σου! Να αναγνωρίσεις ότι πριν από 2000 χρόνια, ήρθα σε αυτόν τον κόσμο για να δώσω τή ζωή Μου για σένα στον σταυρό και να σε σώσω. Σκέφτηκα, πώς μιάς και πολλοί δεν μέ προσκαλούν στη γιορτή πού κάνουν, να κάνω τή δική Μου γιορτή! Θά είναι σπουδαία, όπως κανένας δεν την έχει φανταστεί! Στέλνω καθημερινά προσκλήσεις. Αν θέλεις να απαντήσεις στην πρόσκλησή μου και να παρευρεθείς, θά κρατήσω μία θέση για σένα και θά γράψω τό όνομά σου στη μεγάλη λίστα με τούς καλεσμένους. Έτοιμάσου, γιατί όταν όλα θά είναι έτοιμα, μία μέρα πού δεν θά τό περιμένει κανείς. θά κάνω μία μεγάλη γιορτή!!!

« ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗ ΓΑΛΙΛΑΙΑ »

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ
 ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ
 ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ ΜΑΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΡΧΙΜ.ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Θ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
 ΤΗΛ. 2410280569 E-mail: galilea4@yahoo.gr. ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ galilea.gr
 ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
 ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ κ.ΙΓΝΑΤΙΟΥ
 ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΥΛΑΒΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ
 ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

